

Up4Diversity

Bemyndigelse af unge og
ungdomsarbejdere til at blive
aktive medspillere i
forebyggelsen af vold mod
LGBTIQ+-personer i den
digitale æra

Dette *uddannelsesdokument* blev finansieret af Den Europæiske Unions program for rettigheder, ligestilling og medborgerskab (2014-2020)

REC-RDIS-DISC-AG-2019

aftale nr. 881918 – UP4Diversity.

Modul 5.

Samfundsinddragelse: Den dialogiske model for voldsforebyggelse og -løsning

Ændring af socialiseringsprocesser er kun mulig, hvis alle agenter er involveret og handler sammenhængende. **Hele samfundet (inklusive familier, kvarteret, sociale enheder osv.) spiller en nøglerolle i forbedringen af unges sameksistens.** Uddannelsesinstitutioner kan bygge fællesskaber, der ikke tolererer vold, og hvor interaktioner er dialogiske, respektfulde, solidariske og ønskede. Forskning har vist, at ud fra mulighederne for samfundsdeltagelse på uddannelsesinstitutionerne er de mest effektive former for studerendes succes:

1. Afgørende deltagelse: De er med til at træffe relevante beslutninger i institutionen, såsom regler. Forsamlinger er et godt eksempel på afgørende deltagelse.

2. Vurderingsdeltagelse: de kan tale for at forbedre fællesskabet, være involveret i uddannelsesprocesser eller selve institutionen.

3. Uddannelsesdeltagelse: De deltager i nogle af institutionens almindelige aktiviteter og handlinger, og de deltager også i særlige uddannelsesmuligheder. Institutionen vinder flere menneskelige ressourcer til at understøtte læring.

42

Hvordan kan vi facilitere samfundsdeltagelse?

Alle, der er villige til at forbedre den undervisning, der gives til unge, kan deltage i institutionen. For at undgå altid at have de samme personer eller profil af fællesskabsdeltagere og øge mere diversitet, har du her nogle tips:

- **Vær fleksibel i tidsplaner**, rum og interesser
- Se efter og **tilskynd til deltagelse af de mennesker og familier, der traditionelt ikke har haft nogen stemme i disse rum**, såsom minoriteter eller ikke-akademiske familier. Dette vil hjælpe med at skabe sammenhæng og overvinde fordomme og stereotyper over for disse grupper.

- Gør det klart, at ligestillingsdialog vil være til stede, og **alles argumenter vil blive lyttet til, fordi de er unikke.**
- Forsamlinger og møder bør **ikke kun være informative, men omfatte beslutningstagning eller træning.**
- **Brug et simpelt sprog**, undgå tekniske detaljer om skolens organisation eller læreprocesser.
- Møder og forsamlinger bør organiseres, så de **fremmer, at alle har mulighed for at tale**, måske ved at have nogle mindre grupper til at diskutere specifikke ting
- **Møder skal være produktive** og velforberedte. For at undgå, at nogen føler, at de spilder deres tid, skal nøglespørgsmål og beslutninger diskuteres.
- **Formid så meget som muligt** i fællesskabet ved at bruge så mange kanaler og ressourcer som muligt: Udnyt uformelle samtaler, når de dukker op i institutionen, digitale ressourcer, kvarterenheder og deres ressourcer osv.
- **Værdsæt den eksisterende deltagelse og bliv bedre ud fra det punkt.** Undgå et klagesprog, fordi det demotiverer og modvirker deltagelse.
- **Tror på, at fællesskabet er nødvendigt for at forbedre den pædagogiske kvalitet.**

Typiske modeller for konfliktløsning

Der findes 3 hovedmodeller for konfliktløsning:

- The **disciplinary model** was based on hierarchies and the role of the **authority (teachers) who are responsible for maintaining coexistence.** In this model,

norms are established by them, without the students' or families' participation, and they are applied top-down, vertically. To ensure rule compliance, **sanctions are imposed against those who break the rules.** These disciplinary measures many times tag some students as conflictive, violent or rebels, thus reinforcing stereotypes and low expectations towards them changing; moreover, there is no reflection towards change, and students miss learning opportunities.

- The **mediation model** is an advance in some aspects: it includes dialogue during conflict resolution. Experts, that can be educators or students, impartially mediate conflict between parts and suggest solutions according to a pre-established rule by the authority.

Limitations:

- This model only reacts to existing conflict, it does not work on its prevention.
- Responsibility of coexistence is focused on a few people, those who mediate.
- Sometimes solutions are provided by the mediators and do not actually fit the parts; or, even worse, it does not take into account some situations where violence occurs, and where impartiality is not an option, there don't exist two sides of the story.
- The **dialogic model involves the whole community through a constant dialogue** that allows to find out the causes of conflicts to solve them from the community itself, much sooner than they appear. Therefore, this approach is **focused on prevention**, through

the creation of a collaborative atmosphere in which people participate in the creation of the norms as well as in the way to solve the conflicts; this creates much more understanding and meaning for all the people involved.

Dialogisk model for voldsforebyggelse og

Den dialogiske model¹¹ er både en forebyggende og reaktiv konfliktløsningsmodel **baseret på dialog som det vigtigste redskab til at overvinde uligheder og vold. Konsensus om sameksistensnormer mellem alle involverede dele er nøglen, især elever.**

I denne model er der sat forskellige muligheder og betingelser for at sikre, at alle har lige muligheder for at udtrykke sig og finde kollektive løsninger. For at gøre dette muligt er det væsentligt at overveje, at alle, uanset deres socioøkonomiske status, kulturelle baggrund eller akademiske niveau, har evnen til at gribe ind og have meninger og argumenter i søgen efter de kollektive normer.

Ansvaret og evnen til at skabe et godt klima er ikke begrænset til nogen autoritet eller ekspert, da det vedrører alle studerende, fagfolk og samfundsmedlemmer. **Tanken er at overvinde magtpositioner og åbne en vej mod mere ligeværdige forhold.**

Dialog er central i hele processen med skabelsen af normen og i dens implementering, efter fremgangsmåderne fra den proceduremæssige etik og det deliberative demokrati (Elster, 2001). **Procedureetikken fastslår, at effektiviteten i beslutningerne eller aftalerne ikke afhænger så meget af deres indhold, men hovedsageligt af den proces, der førte til dem: konsensus.** Efterhånden som flere og flere forskellige mennesker er til stede, vil der dukke flere argumenter op, og som følge heraf vil der være flere muligheder for at opnå normer, der er gældende for alle. Deliberativt demokrati er baseret på ideen om, at dialog og konsensus er mere effektiv end afstemning og konfrontation af forskellige meninger. Det skyldes, at der ved afstemningen bliver sat imod forskellige holdninger, og de mest stemte er demokratisk etableret; i en overvejelse er det dog gennem argumenter, at det er muligt, at nogens udgangsposition bliver ændret.

Retningslinjer for den aftalte skabelse af normer

For at alle normer skal respekteres af alle, er det essentielt, at elever, lærere, pædagoger, fagfolk og samfundet er enige om dem. Det er muligt at organisere en specifik proces for at skabe konsensus omkring en regel eller et regelsæt

¹¹ Villarejo-Carballido, B., Pulido, CM, de Botton, L., Serradell, O. (2019). Dialogisk model for forebyggelse og løsning af konflikter: Bevis på succes med forebyggelse af cybermobning i en grundskole i Catalonien. International Journal of Environmental Research and Public Health, 16, 918. doi:10.3390/ijerph16060918

inden for hele uddannelsessamfundet. Visse forhold skal tages i betragtning, for at denne dialogiske model kan fungere i skabelsen af enhver norm.

1. Den skal have en direkte relation til et vigtigt aspekt

i de unges liv: denne nødvendige forbindelse kan ske ved regler, der hjælper dem med at løse reelle sameksistensproblemer. Normalt er pædagogernes forslag baseret på vores eksterne opfattelse af behov (såsom punktlighed eller materiel omsorg); det skal dog være relevant for dem.

2. Der skal være klar opbakning i hele samfundet:

så alle er enige og støtter, i det mindste i teorien, at denne norm er essentiel for god sameksistens, i og uden for institutionen. For eksempel, selvom vi er forskellige i påklædningsstilene, kan vi alle blive enige om at stå op mod aggressioner drevet af en brug af tøj, der "ikke matcher kønnet".

3. Denne regel skal ofte brydes, selvom den har verbal støtte fra hele samfundet:

desværre er det almindeligt, at nogle mennesker håner eller kritiserer andre ved deres tøjvalg.

4. Den skal svare til en adfærd, der er mulig at udrydde:

Normen skal klart specificere den konfliktfyldte adfærd, så den let kan identificeres og kan ændres.

5. Ved at overvinde denne konflikt giver samfundet et eksempel for samfundet, familier, pædagoger og unge:

med konsensus om en norm løses ikke kun denne særlige konflikt, men samfundet ser styrket evnen til at løse enhver fremtidig konflikt, hvilket er et godt udgangspunkt for at opbygge normer og forstå, at forståelse og forbedring er mulig.

7 trin til at skabe en norm

Hvordan kan vi sikre dialog og hele samfundets deltagelse i normskabelsen? For at beslutte og respektere normen tilbydes et dialogisk forløb, der kan vare nogle uger, baseret på 7 trin.

1. Organiser et blandet udvalg for at debattere og tilbyde en norm til fællesskabet.

Du kan kalde det Zero-Violence Blandet Udvalg, Sameksistens Blandet Udvalg osv. Dette udvalg er oprettet for at garantere, at alle agenter er repræsenteret i processen med normkonsensus baseret på søgningen efter de bedste aftaler, hvor nøglen er på argumenterne og årsager givet af mennesker, og ikke på den status eller position, de har på institutionen eller samfundet.

2. Introducer normforslaget i en lærer- eller pædagogbestyrelse og i en forsamling for hele samfundet,

begge med størst mulig deltagelse. Hvorfor? At åbne demokratiske rum for, at alle får mulighed for at høre og/eller deltage i skabelsen af normerne, selvom ikke alle vil deltage.

3. Medlemmer af det blandede udvalg formidler normen

når ud til hver gruppe eller klasse, hvor grupprepræsentanter vil indsamle kommentarer, refleksioner og mekanismerne til at sikre, at normen overholdes. Dette er vigtigt for at sikre, at det har en direkte forbindelse med unges liv.

4. Klasse- eller grupperepræsentanter debatterer for at gøre normen konkret og dens anvendelse,

med støtte fra medlemmerne af det blandede udvalg. Forskellige indsamlede indsigter sættes sammen for at nå frem til et fælles forslag.

5. Der arrangeres en forsamling, hvor gruppens repræsentanter forklarer lærere, pædagoger, familier og samfundet resultaterne af deres overvejelser. Vurdering fra alle disse agenter indsamles også, hvilket bringer den tilbage til grupperne eller klasserne med tilstedeværelse af pædagogen og et medlem af det blandede udvalg.

6. Normoverholdelsen og dens løbende revision. Det Blandede Udvalg og gruppernes repræsentanter leder denne aktion. Denne kollektive overholdelse og revision er nødvendig, så alle er ansvarlige og involverede i normen.

7. Al denne proces er ledsaget af træning udført gennem dialogiske samlinger¹², fora og andre aftalte aktiviteter. Hvorfor? At garantere, at alle kan forstå dybden og vigtigheden af alle de begreber, der retfærdiggør denne dialogiske model for forebyggelse og konfliktløsning (procedureetik, deliberativt demokrati, ligestillingsdialog osv.).

For at vide mere:

Flecha, R (red.) (2015). Succesfulde uddannelsesaktioner for inklusion og social samhørighed i Europa. Berlin: Springer.

AKTIVITET: SKABE NORMER FOR VOLD MOD LGBTIQ-VOLD

Deltagerne kan, i betragtning af hvad der er blevet forklaret, dele et godt eksempel på vold mod LGBTIQ-unge, der sker eller kan ske i deres institution. Sammen vil de tegne de første skridt mod at løse det efter den dialogiske model for forebyggelse og løsning af vold.

¹² López de Aguilera, G.; Torras-Gómez, E.; García-Carrión, R. & Flecha, R. (2020) Fremkomsten af ønskets sprog mod ikke-voldelige forhold under de dialogiske litterære sammenkomster, Sprog og Uddannelse, DOI:10.1080/09500782.2020.1801715